

Sygn. akt III A Uz 107/12

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

w składzie:

Przewodniczący SSA Jacek Witkowski

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2012 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Z. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o składki na ubezpieczenie społeczne

na skutek zażalenia Z. S.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 8 marca 2012 r. sygn. akt VII U 128/10

w przedmiocie ustanowienia pełnomocnika z urzędu

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji odmówił wnioskodawcy ustanowienia pełnomocnika z urzędu w postępowaniu przed tym Sądem.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd I instancji wskazał, że wniosek podlegał oddaleniu z uwagi na fakt, że przedmiotowa sprawa nie ma zawilego charakteru, dotyczy ona ustalenia składek na ubezpieczenie społeczne, a wnioskodawca w trakcie procesu sam formułował skutecznie pisma procesowe i wnioski, a zatem nie jest nieporadny w dokonywaniu czynności procesowych. Stan faktyczny sprawy nie jest skomplikowany, a dotychczasowa aktywność wnioskodawcy w procesie świadczy, iż właściwie odnajduje się on w procesie. Złożona przez wnioskodawcę apelacja od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze także została sporządzona w prawidłowy sposób, a wnioskodawca jednoznacznie sprecyzował swoje stanowisko oraz sformułował jednoznaczne zarzuty i wnioski. Tym samym Sąd Okręgowy stwierdził, że wprawdzie sytuacja majątkowa wnioskodawcy jest trudna, jednakże przedmiotowa sprawa nie jest na tyle skomplikowana pod względem prawnym i faktycznym, aby zachodziła potrzeba ustanowienia pełnomocnika z urzędu.

Z powyżej wskazanych względów Sąd I instancji przyjął, że brak jest podstaw do przyznania wnioskodawcy pełnomocnika z urzędu.

Wnioskodawca zaskarżył wyżej opisane postanowienie w całości, wnosząc o jego uchylenie i ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Wnioskodawca wskazał, że Sąd Okręgowy niezasadnie odmówił mu przyznania pełnomocnika

z urzędu, co wynika z faktu, że wniosek o przywrócenie terminu do sporządzenia uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego został odrzucony.

Skarżący wyjaśnił, iż wbrew ustaleniom Sądu sprawa ma dla niego skomplikowany charakter i wymaga pomocy fachowego pełnomocnika, który będzie w stanie merytorycznie odnieść się do wydanego w sprawie wyroku przez Sąd Apelacyjny. Jednocześnie wnioskodawca wskazał na ustawowy przymus adwokacki obowiązujący przed Sądem Najwyższym.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie wnioskodawcy jest niezasadne.

Zgodnie z przepisem art. 117 § 6 kpc strona korzystająca z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych może zgłosić wniosek o ustanowienie dla niej adwokata lub radcy prawnego, jeżeli na podstawie oświadczenia, zawartego we wniosku, obejmującego szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania, wykaże, że nie może, bez uszczerbku utrzymania swojego i rodziny, ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego. Przyznanie pomocy prawnej z urzędu uzależnione jest nie tylko od sytuacji majątkowej wnioskodawcy ale również skomplikowania sprawy oraz zaradności procesowej strony ubiegającej się o przyznanie pomocy prawnej z urzędu oraz od jej zorientowania w sprawie.

Złożony w niniejszej sprawie wniosek został poddany kompleksowej ocenie sądu w kierunku wszelkich aspektów decydujących o rzeczywistej i realnej potrzebie ustanowienia zastępstwa procesowego z urzędu. Sąd oprócz sytuacji majątkowej wnioskodawcy dokonał oceny złożoności sprawy oraz aktywności i umiejętności podejmowania działań w toku procesu przez wnioskodawcę.

Niewątpliwie sytuacja materialna wnioskodawcy jest stosunkowo trudna, albowiem nie posiada on stałego źródła utrzymania, otrzymywał zasiłek z MOPS w wysokości 153,- zł i pozostaje na utrzymaniu żony, która pobiera emeryturę w wysokości 1.534,58 złotych miesięcznie. Natomiast miesięczne opłaty, koszty utrzymania i leczenia wynoszą ok. 1.700,- zł.

Jednakże, jak już wcześniej zostało podkreślone, sytuacja materialna nie jest jedynym kryterium na jakim opiera się ocena zasadności wniosku o przyznanie pełnomocnika z urzędu.

Spór w sprawie dotyczy składek na ubezpieczenie społeczne, a sprawa nie jest skomplikowana pod względem prawnym ani też procesowym, a wnioskodawca bierze w niej czynny udział i trafnie formułuje pisma procesowe oraz wnioski.

Sąd mając na względzie obecny stan sprawy oraz aktywność wnioskodawcy jak również podejmowane przez niego czynności stwierdza, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki do przyznania wnioskodawcy pełnomocnika z urzędu, albowiem działania podejmowane przez wnioskodawcę w dotychczasowym postępowaniu, nie wskazują na to, by był on osobą nieporadną. Wnioskodawca w sposób czytelny redaguje pisma procesowe i podejmuje w sposób czynny i merytoryczny obronę swojego stanowiska w sprawie.

Sytuacja majątkowa wnioskodawcy jest trudna i ustanowienie samodzielnie pełnomocnika z urzędu mogłoby spowodować uszczerbek dla jego utrzymania, jednakże nieskomplikowany charakter sprawy i czynny udział wnioskodawcy w toku procesu pozwala na stwierdzenie, że ustanowienie pełnomocnika z urzędu jest zbędne. Ponadto wbrew zarzutom wnioskodawcy obecny etap postępowania nie odbywa się przed Sądem Najwyższym, z tego też względu powoływanie się na przymus adwokacki nie ma znaczenia. Co więcej Sąd Apelacyjny wyjaśnia, że na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej zażalenie nie przysługuje.

Mając powyższe nas uwadze Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 387 § 2 kpc, oddalił zażalenie wnioskodawcy jako nie zasługujące na uwzględnienie.